

Sygn. akt IV U 357/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2018 r. w S.

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 20 lutego 2018 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. S. do emerytury od dnia 01 marca 2018 roku.

Sygn. akt: IV U 357/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 20 lutego 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił A. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 25-letni okres ubezpieczenia oraz 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że udowodniony okres ubezpieczenia wynosi 23 lata, 4 miesiące i 21 dni, a wykazany staż pracy w szczególnych warunkach wynosi 10 lat, 11 miesięcy i 18 dni i obejmuje okres zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 6 listopada 1978r. do 23 października 1989r. na podstawie świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach. Organ rentowy podniósł, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu zatrudnienia w w/w przedsiębiorstwie od 15 stycznia 1976r. do 23 października 1976r. z uwagi na wykazanie przez pracodawcę różnych stanowisk w świadectwie pracy oraz w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach oraz okresu od 1 grudnia 1990r. do 31 grudnia 1993r., gdyż wykonywana wówczas przez ubezpieczonego praca na stanowisku kierownika zespołu magazynów nie może być zaliczona do pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony A. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał m.in., że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okres jego

zatrudnienia w Fabryce (...) od 15 stycznia 1976r. do 23 października 1976r. na stanowisku wytaczarza, okres służby wojskowej od 25 października 1976r. oraz okres od 1grudnia 1990r. do 31 grudnia 1993r., kiedy to zajmował się odbiorem wyrobów po malowaniu i wysyłką do montażu (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. S. w dniu 5 stycznia 2016r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 2 lutego 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 2 lutego 2018r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 23 lata, 4 miesiące i 21 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 10 lat, 11 miesięcy i 18 dni, a to z tytułu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) od 6 listopada 1978r. do 23 października 1989r. na podstawie świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 28 stycznia 2001r. (w/w świadectwo k.11 akt emerytalnych za wnioskiem o emeryturę pomostową).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą okresu ubezpieczenia oraz stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 20 lutego 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 20 lutego 2018r. k.11 akt emerytalnych).

W dniu 14 marca 2018r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o ponowne rozpoznanie jego uprawnień do emerytury przedkładając dodatkową dokumentację, w tym na okoliczność pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16. roku życia (wniosek z 14 marca 2018r. wraz z załącznikami k.16-24 i 28-31 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu tego wniosku, decyzją z 28 kwietnia 2018r. organ rentowy ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na niewykazanie co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jednocześnie organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do okresu ubezpieczenia – w wymiarze koniecznym do uzupełnienia 25 lat wymaganych do nabycia emerytury - okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców po ukończeniu 16. roku życia, tak iż na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony legitymuje się wymaganym 25-letnim okresem ubezpieczenia (decyzja z 26 kwietnia 2018r. o odmowie prawa do emerytury k.34 akt emerytalnych).

Ubezpieczony rozpoczął pracę w Fabryce (...) w O. w dniu 15 stycznia 1976r. W tym dniu zawarł umowę o pracę, na mocy której został zatrudniony na stanowisku wytaczarza. Następnie, od 1 marca 1976r. został przeniesiony na stanowisko tokarza na wydziale W-52 (umowa o pracę z 15 stycznia 1976r. i pismo z 1 marca 1976r. o przeniesieniu na stanowisko tokarza k.16-17 akt emerytalnych). Na stanowisku tokarza ubezpieczony był zatrudniony do 23 października 1976r. ,tj. do chwili powołania do odbycia służby wojskowej. Pracując na stanowisku wytaczarza, a następnie tokarza, łącznie od 15 stycznia 1976r. do 23 października 1976r., co stanowi 9 miesięcy i 9 dni, ubezpieczony pracował przy obróbce korpusów żeliwnych – na maszynie wytaczarce, a następnie przy obróbce piast żeliwnych - na maszynie tokarce. Korpusy i piasty żeliwne stanowiły części do produkowanych w w/w fabryce maszyn budowlanych - koparek (zeznania ubezpieczonego k.20v akt sprawy). W okresie od 25 października 1976r. do 17 października 1978r., a zatem przez 1 rok, 11 miesięcy i 22 dni ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową (książeczka wojskowa k.20-21 akt emerytalnych). Po odbyciu służby wojskowej, od 6 listopada 1978r. ubezpieczony ponownie podjął pracę w przedsiębiorstwie (...). W dniu 6 listopada 1978r. pracodawca powierzył mu pracę na stanowisku kontrolera jakości wyrobów (umowa o pracę z 6 listopada 1978r. k.19 akt emerytalnych). Ubezpieczony pracował na hali produkcyjnej w zakładzie pracodawcy w Ł. – w dziale konstrukcji spawalniczej, gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy kontrolował prawidłowość spawania oraz malowania poszczególnych elementów np. spoiny wysięgników, korytek przed kolejnym etapem produkcji. Opisaną pracę ubezpieczony wykonywał w przedsiębiorstwie (...) od 6 listopada 1978r. do 23 października 1989r., a zatem przez 10 lat, 11 miesięcy i 18 dni (okres uwzględniony przez organ rentowy – vide: zaskarżona decyzja k.11 akt emerytalnych) oraz kontynuował w okresie od 24 października 1989r. do 30 czerwca

1990r., a zatem przez 8 miesięcy i 8 dni, kiedy to ubezpieczony na zasadzie ciągłości zatrudnienia został zatrudniony w wydzielonej z przedsiębiorstwa (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością pod nazwą Biuro (...) z siedzibą w O.. Poza zmianą nazwy pracodawcy miejsce pracy oraz rodzaj wykonywanej przez ubezpieczonego pracy nie uległ zmianie. Ubezpieczony w dalszym ciągu zajmował się kontrolą jakości wyrobów po spawaniu i malowaniu (pismo pracodawcy z 1 października 1989r. o przeniesieniu ubezpieczonego od 24 października 1989r. do pracy w Biurze (...) i umowa o pracę z 24 października 1989r. zawarta z Biurem (...) z siedzibą w O. na stanowisku kontrolera jakości – w kopercie na k.19 akt sprawy, świadectwo pracy z 2 lipca 1990r. obejmujące okres zatrudnienia od 24 października 1989r. do 30 czerwca 1990r k.11 akt o ustalenie kapitału początkowego, zeznania ubezpieczonego k.20v-21 akt sprawy). Od 1 lipca 1990r. ubezpieczony powrócił do pracy Fabryce (...), przy czym pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kierownika magazynu (zachowane przez ubezpieczonego pismo pracodawcy z 1 grudnia 1990r. o powierzeniu mu „bz” (bez zmian) stanowiska kierownika magazynu - w kopercie na k.19 akt sprawy). Na stanowisku kierownika magazynu ubezpieczony był zatrudniony do 31 grudnia 1993r. W okresie tego zatrudnienia ubezpieczony w dalszym ciągu pracował na hali produkcyjnej w Ł., na której za pomocą siatki została wydzielona powierzchnia nazywana magazynem, do której trafiały zespawane i pomalowane minią oraz farbą podkładową i nawierzchniową wyroby (części do maszyn) przeznaczone do przekazania do drugiego, odległego o 4 km zakładu w O., gdzie odbywał się montaż koparek. Ubezpieczony kontrolował jakość pomalowanych wyrobów, które trafiały do magazynu. Skontrolowane przez niego wyroby trafiały następnie do transportu do zakładu w O. (zeznania świadków: A. K. k.21v-22 akt sprawy, M. F. k.22v akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.21-21v akt sprawy).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.5 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Po tym, jak w decyzji z 26 kwietnia 2018r. organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do okresu wymaganego od nabycia emerytury okres pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16. roku życia, dzięki czemu ubezpieczony wykazał 25-letni okres ubezpieczenia, okolicznością wymagającą rozstrzygnięcia było to, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich

warunkach w przedsiębiorstwie (...) w O. okresie od 6 listopada 1978r. do 23 października 1989r. (na stanowisku kontrolera jakości wyrobów na podstawie świadectwa pracy w szczególnych warunkach z 28 stycznia 2001r.), do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy również okres jego pracy w tym przedsiębiorstwie od początku zatrudnienia do chwili powołania do służby wojskowej ,tj. od 15 stycznia 1976r. do 23 października 1976r. (9 miesięcy, 9 dni), następnie okres służby wojskowej ,tj. od 25 października 1976r. do 17 października 1978r. (1 rok, 11 miesięcy i 22 dni) i dalej okres od 24 października 1989r. do 31 grudnia 1993r., kiedy to przez krótki okres - od 24 października 1989r. do 30 czerwca 1990r. (bez zmiany miejsca pracy i rodzaju wykonywanych czynności) pracował w nowo powstałej spółce pod nazwą Biuro (...) i dalej po powrocie do firmy (...) od 1 lipca 1990r. do 31 grudnia 1993r. kiedy to formalnie powierzono mu stanowisko kierownika magazynu w Ł., a faktycznie jego praca nadal polegała na kontroli jakości wyrobów przed przekazaniem ich do montażu w sąsiednim zakładzie w O..

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Analizując zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów oraz spójne zeznania świadków, a także zeznania ubezpieczonego Sąd stwierdził, że do stażu pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach zaliczyć należy początkowy okres jego zatrudnienia w fabryce (...) ,tj. od 15 stycznia 1976r. do 23 października 1976r. (9 miesięcy i 9 dni), kiedy to ubezpieczony jako operator maszyny wytaczarki i tokarki pracował przy obróbce żeliwa, co nakazuje zaliczyć jego pracę do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział III poz.45 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Następnie do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy okres służby wojskowej ubezpieczonego od 25 października 1976r. do 17 października 1978r. (1 rok, 11 miesięcy i 22 dni), do której to służby ubezpieczony odszedł z pracy wykonywanej w szczególnych warunkach i po której zakończeniu powrócił - od 6 listopada 1978r. do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach ,tj. na stanowisku kontrolera jakości wyrobów. Wreszcie do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy opisany szczegółowo w ustaleniach faktycznych okres pracy ubezpieczonego od 24 października 1989r. do 31 grudnia 1993r. w wymiarze 4 lata, 2 miesiące i 8 dni. W okresie tym ubezpieczony nadal wykonywał pracę kontrolera jakości wyrobów, przy czym od 1 lipca 1990r. do 31 grudnia 1993r. formalnie na stanowisku kierownika magazynu w Ł.. Faktycznie przez cały czas przebywał na hali produkcyjnej, gdzie wykonywane były prace spawalnicze i malarskie i na wydzielonej siatce powierzchni magazynu kontrolował jakość zespawanych, a następnie pomalowanych części do maszyn budowanych kwalifikując je tym samym do przekazania do montażu w zakładzie w O.. Nie ulega wątpliwości, że tego rodzaju praca zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział XIV poz.24 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. S. przysługuje prawo do emerytury od 1 marca 2018r. ,tj. od miesiąca wystąpienia przez ubezpieczonego z ponownym wnioskiem o rozpoznanie przez organ rentowy jego uprawnień do emerytury. Po rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do ogólnego okresu ubezpieczenia okres pracy w gospodarstwie rolnym na skutek czego ubezpieczony spełnił przesłankę 25-letniego okresu ubezpieczenia i sporna pozostała jedynie przesłanka stażu pracy w szczególnych warunkach (vide: ustalenia faktyczne).